

Czy moje dziecko sepleni?

**Z TWOJĄ POMOCĄ
DZIECKO DA SOBIE RADĘ.**

Rodzice dzieci w wieku przedszkolnym często zadają sobie pytanie: „Czy moje dziecko sepleni?” Istotnie, seplenienie jest częstą wadą wymowy spotykaną u dzieci zarówno w wieku przedszkolnym, jak i w wieku szkolnym. Seplenienie to nieprawidłowa wymowa głosek syczących (s, z, c, dz), szumiących (sz, ż, cz, dż) lub ciszących (ś, ź, ć, dź). Jest wiele rodzajów seplenienia, najczęściej spotykane to:

- **Seplenienie międzyczębowe** – dziecko w czasie wypowiedzania głosek s, z, c, dz wsuwa język między zęby. Przyczyną seplenienia międzyczębowego może być wada zgryzu (tzw. zgryz otwarty), płasko ułożony język, zbyt słabe napięcie mięśniowe czy też nieprawidłowe wzorce. Trudności z podniesieniem języka mają też dzieci, u których odwlekany był moment rezygnacji ze smoczka czy butelki ze smoczkiem oraz dzieci, którym podaje się miksowane pokarmy, mimo że dawno wyrosły im pierwsze ząbki. Przyczyną seplenienia międzyczębowego może być więcej – w przypadku seplenienia u dziecka trzeba zasięgnąć porady logopedy, ponieważ seplenienie międzyczębowe nie mija samo, ale utrwała się w miarę upływu czasu.
- **Seplenienie boczne** – dziecko niewyraźnie wypowiada głoski s, z, c, dz, sz, ż, cz, dż lub ś, ź, ć, dź. Niekiedy nieczysto brzmią także głoski t, d, k, g. Język układa się niesymetrycznie, szczelina w czasie mówienia nie tworzy się przez środek języka, ale z boku. Powietrze, zamiast środkiem, przepływa bokiem języka, a zaburzone głoski brzmią nieprzyjemnie dla ucha. Przyczyną seplenienia bocznego zwykle jest naśladowanie nieprawidłowych wzorców, ale mogą być to też wady zgryzu, asymetria języka, a nawet zaburzenia neurologiczne. Także w przypadku tego rodzaju seplenienia konieczna jest terapia logopedyczna, gdyż z seplenienia bocznego się nie wyrasta. Seplenienie boczne utrwała się, a im później podjęta zostanie terapia, tym mniejsze będą szanse na nauczenie dziecka poprawnej wymowy.
- **Seplenienie fizjologiczne** – to seplenienie spowodowane wymianą zębów bądź nieukończonym rozwojem mowy. Jest ono charakterystyczne dla dzieci, które przed ukończeniem 5 roku życia zamieniają głoski sz, ż, cz, dż na s, z, c, dz, mówiąc np. „safa” zamiast „szafa”. Występuje również u dzieci starszych, które wsuwają język między zęby podczas wymiany uzębienia. W tym wypadku nie

jest konieczna terapia, chyba że seplenienie przedłuży się, bądź dochodzą do niego inne niepokojące objawy patologii mowy.

Nie ma uniwersalnego zestawu ćwiczeń stosowanych w przypadku seplenienia. Z uwagi na to, że jest kilka rodzajów tego zaburzenia mowy, właściwy zestaw precyzyjnie dobranych ćwiczeń może zaproponować jedynie logopeda, po wcześniejszym zbadaniu mowy dziecka. Przypadkowe ćwiczenia mogą dziecku utrwalić, a nawet pogłębić wadę.